

SZÜRETIBÁLI RIGMUS 2016. szeptember 24.

Végre megint eljött szüretibál napja -
Ezt várta a falu apraja és nagyja
Kész van a korona, feldíszítve minden
Ilyen készülődést nem látott csak az Isten.

Bíró urunk a Madár Krisztián,
Azt mondta, hogy estig csak keveset piál.
Mellette bírónénk, ő a Bokor Gyöngyi.
Bíró urunkat egésznap követi.

Eszembe jutott a kérdés, nem komoly
Ha rászáll a madár reszket-e a Bokor?

A hintóban elől öreg csőszünk feszít
Meleg suba alatt egy-két sört be szít.
Igaz Magyar gyerek, madocsai szittya
Megkínálják a Kismagyit, hát ő is megissza.

Csőszleányok sora gyönyörű, mint mindig
Koronát fölváltva vállukon cipelik.
Bátor csőszlegények tüzes paripákon
Gyávább legények esetleg számaron.

De, hogy ki ne haljon éppen ez a dolga
Mondják a nótákat, rekeszizom feszül
És ha nótának vége, be egy rekesz sört.

Néha megbégetnek, mint birkanyáj a legelőn
No de az se baj, ha egy Juhász van elől.
Ugrálnak le föl a mulatós batáron,
Mint drótkerítésen migráns a határon.

Na de kezdjük el mit történt az évben,
Milyen történetről beszélt a falu népe.

1.

Szüret volt az Ádáméknál
Dolgozott mindenki
Szárason a munka után
Nem maradt már senki.

Istvánnak a telefonja
Megszólalt a tokban
Mórágy meccsre jössz-e?
A kocsi mindjárt ott van.

El is ment ő velük
Összeszedte magát
Pohárból meg kirántotta
A fröccsének javát.

Megnézték a futball meccset
Kértek még pár piát
Beszélgettek az út közben,
Majd a Pista kiált.

Vigyetek a hegy orrára
Fér belém még lőre,
Ha engemet nem kínálnak
Elfekszek a földre.

Elvitték őt oda
Szépen ki is rakták,
De mire ő feleszmélt
A hült helyüket hagyták.

Elpakolták akkorra már
Bezárták az ajtót,
Kanapén egy embert látott,
Megtalálta Lackót.

Haza akart bandukolni
A Hegyről a Pista,
Nem volt neki fuvarosa,
Gyalogláshoz lusta.

Meglátott az eresz alatt
Bujkálni egy Simsont,
Kulcsot keres van-e benne,
Ezért odaosont.

Nézegeti a járművet,
Hol lehet a kulcsa,
De az viszont nincsen benne
Ez eléggé furcsa.

Keresgeti van-e szerszám
Mivel gyújtóst adjon,
Csak egy fényes villát talált
Oda kint a placcon.

Gyújtóst rakott nagy nehezen
Egyből be is rúgta.
csatlakozott hozzá Laci,
Csak ne legyen bukta.

Nem sokáig élvezhették
A jókora száguldást
Két kanyar után
Megnézték a szántást.

Berepültek az árokba,
Pista nézi magát.
Lett is neki baja,
Lenyúzta az arcát.

Kecmeregnek az árokból,
Felmérték a terepet,
Beindítják a járgányukat
Elhagyták a tetthelyet.

Szemtanúja is volt
Ennek a helyzetnek
Kisgyerek látta, hogy
Árokba hentergett.

Óvodába vitte
Reggel a gyereket,
Csoporttársa odaszólt:
„Láttalak ám tégedet!”

Megkérdezte Istvántól:
„Maga-e az az ember,
Aki az árokba
Borult bele fejjel?”

2.

Volt itt a faluban
Egy olyan nagy hiba,
Sanyikának testét
Fellökte egy bika.

Kisborjút akarta
Menteni a szende,
Egyszer csak a bika
Állt ott vele szemben.

Kitette a borjút
Gyorsan a karából,
Bika meg kirázta
Majdnem a gatyából.

Lenyomta a földre
Az erős szarvával,
Megetette majdnem
A nedves trágyával.

Leverte még párszor,
Fájhatott a bokája,
Eltört még neki
Jó néhány bordája.

Észlelték az emberek,
Kint voltak a házból
Segítettek neki
Kijutni a pácból.

El is vitték menten
A szekszárdi kórházba,
Nem lesz több ennél
A hiba az agyában.

Gazdája a jószágnak
A vérét vette
Reá szemfedőt
A járókat tette.

Nem feledi nyomát
madocsai bikának.
El is ment vidékre
Számadó juhásznak.

3.

Mindenki ismeri
Azt a jó mondást:
„Háza előtt ott van
Az elhordott rakás.”

Kutas verziót is
Mindenki tudja,
Ásatlan a szerkezete
Ez is lesz a bukta.

Egyszer csak délután
Magasra eszmélve
Verembe fülelve
Hallja, hogy beszélnek.

Telefonba beütve
A száztizenkettőt
Üzeni azonnal,
Küldjenek egy mentőt.

Kijöttek a tűzoltók is
Ilyen baj hallatán
Nem találtak senkit,
Az ásatlan kút alján.

Menetelő katonákat
Hallott a pincében
A járőrnek odaszól,
Járjanak a végére.

Állnak a kapuban, hogy
Mit kezdjenek vele
Ilyen fals hívásra megy
Műszakjuknak fele.

Nem tudnak mit csinálni,
Hagyják a fenébe,
Jegyzőkönyvbe zárják,
Majd szarnak az egészbe.

4.

Segítőkész Antik Zoli
Jó munkás az ember,
Ha egy kicsit részeg lenne
Ne kínáld meg tejjel.

Marhák alól ganyézott
Nyomta már a pia,
Dobálta a marhatrágyát,
Nem volt abban hiba.

Megindult a talicskával
Vitte ám a lendület,
Oda ért a gödör mellé,
Csak egy kicsit hibát tett.

Ki akarta borítani
Talicskának tartalmát,
De az bizony beleragadt,
Átrántotta Zoltánt.

Fejest ugrott a gödörbe,
Volt is benne anyag,
Csobogott a ganyélében
Az bizony nem agyag.

Házigazda odasiet,
Kimenteni szegényt,
Marhatrágya borította
Már az egész testét.

Kihúzta a mély gödörből,
Nehogy bele fulladjon,
Slaggal verették az embert
Odakint az udvaron.

Megtörtént az öblítés,
Leázott a nagyja,
Lehúzott még kettő fröccsöt,
Nem is lett nagy baja.

5.

Karácsonykor buliztak
Az ifjú legények,
Ha egyszer szünet van
Isznak, mint a gödények.

Ki is dőlnek szépen
Barátok a sorból,
Nem tudják a mértéket,
Berúgnak a bortól.

Egyik gyerek mondja:
„Aludjál itt Imre,
Ilyen tele fejjel
Csak ne hányjál az ingre.”

Elaludtak szépen,
A meleg szobában,
Imike meg felkelt,
Ne hugyozzon a gatyába.

Kicsit odavolt,
Tompa az elméje,
Pár lépés után
Bebújt a szekrénybe.

Elmélázott odabent,
Majd kilépett belőle,
Körülnézve figyelte:
„Hol vagyok, erdőben?”

Elővette szerszámát,
Könnyített is magán,
Visszafeküdt aludni,
Hogy kipihenje magát.

Reggel, mikor felébredt,
Elhagyta a tett helyet,
Mire a szobában
A házi gazda felkelt.

Felkelt az apja is,
Húzná a bakancsot,
Amit az este még
A fa mellett hagyott.

Nem kellett felvenni,
Mert bizony észlelte,
Folyadékkal állt,
Színültig telve.

Kiöntötte belőle,
Érezte a szagát,
Valaki elvégezte
Idebent a dolgát.

Kiderült a dolog,
Szégyellte is magát,
Karácsonyi fának
Nem vizeljük ágát!

6.

Kapitány kőnél
Pergettek a legények,
Jól tele is voltak,
Mint a moslékos edények.

Befejezték dolgukat,
Nem is fogtak semmit,
Pakolásznak gyorsan,
Nem várnak már senkit.

Ösvény előtt gondolkoznak,
Most hogy hol is vannak?
Elidőztek öt-hat percig,
Merre felé laknak.

Átvágunk a sűrű erdőn,
Meggzólal az egyik:
„Én pedig követlek,
Nem veszhetünk semmit.”

Elindultak az erdőbe,
Nincs messze a töltés,
Csak egy kicsit elnézték,
Mert messze van a söntés.

Párhuzamban haladtak
Az útnak vonalával,
Ki kellett volna érni
Vagy másfél-két órával.

Egy kisebb folyás
Állta el az útjukat,
Nem ugrottak ők még
Ilyen nagy árkokat.

Nem kellett sokat
Gondolkodni a tetten,
Vaddisznók csörtettek
Hátuk mögött ketten.

Mentették az életüket,
Mert nagyon paráztak,
Csuka fejessel ugrottak
Nagyon jól eláztak.

Keresték a folyást,
egyikük meglátta,
„Arra a gát széle,
A jó Istennek hála!”

Most már célba voltak,
Elmúlt a pánik.
Elmesélték otthon
Az erdőbe mi zajlik.

7.

Biciklizni jó dolog,
Ha józan az ember,
De ha mégis részeg vagy,
Vegyél vissza eggyel.

El is esett szegény,
Majd a nyakát törte,
Megjárta a hadak útját,
A lószart söpörve.

Szegény Csaba gyerek
A rossz gumira fogta.
Az újabb külsővel
Az utat csak dúrta.

Lehet benne valami?
Hogy a gumi durva,
Józanul is sikerült
Elesni a porba.